

[Lizzie Lichtenberg]

re giver mulighed for, at man kan få en del-pension.

Den af socialdemokratiet foreslåede be-hovspension, som kan starte fra 60 år på fol-kepensionsniveauet, kan jeg ikke anbefale, for det er altså en folkepension før tiden. Der må være et incitament til, at man kan holde sig så længe på arbejdsmarkedet som muligt, ellers skal regeringens forslag med en udgangsalder på 55 til 67 efter helbredsmæs-sige og sociale kriterier gælde i denne sam-menhæng.

De to andre love er jo konsekvenser af ændringen. Lovforslag nr. L 137 bliver en folkepension alene for borgere over 67 år. Lovforslag nr. L 138 ændrer lov om børnetil-skud m.v., hvor man hidtil har haft et særligt børnetilskud til modtageren af den laveste invalidepension. Det bliver ændret til samme beløb som for folkepensionister, såfremt det vedtages. Det giver en merudgift på 11 mill. kr., men ministeren har indregnet den i det beløb på de 184 mill. kr., vi har fået at vide at denne her lov skulle komme til at koste ekstra.

Nu plejer vi jo ikke at synes, at det er godt, at der kommer merudgifter, men denne er en merudgift, det konservative folkeparti kan tilslutte sig. Det berører borgere, vi er parate til at hjælpe, og vi håber derfor på, at disse lovforslag kan få en velvillig og hurtig behandling. Jeg synes, den åbning, jeg kunne mærke fra hr. Erik B. Smiths side ved, at socialdemokratiet har set, at deres beslutningsforslag måske kunne opdeles i etaper, kunne føre til, at det lovkompleks, som mini-steren fremlægger, kunne være den første del. Derefter kunne man jo se, om det er øn-skeligt at bruge penge til det, som er nærme-re beskrevet af socialdemokratiet.

Henrik Toft (V):

Oven på alle de glade nyheder i sidste uge må de tre lovforslag, L 136, L 137 og L 138, vel kunne siges at være denne uges glade nyhed. Når regeringen lægger så mange an-strengelser i at få genoprettet økonomien, er det ikke bare for at give erhvervslivet bedre vilkår, det er det også, men det er ikke mindst af hensyn til sikkerhedsnettet under samfundets svageste grupper.

Til denne sikring af deres ydelser hører også nogle forståelige regler, og jeg vil gerne

rose socialministeren for, at han så hurtigt efter sin tiltræden har levet op til regeringens proklamering om forenkling. Den sammen-skrivning, som der sker med disse tre forslag, drejer sig jo nemlig om enkepension, folke-pension til enlige kvinder mellem 62 og 67 år, førtidig pension til personer mellem 55 og 59 og 60 til 67 samt hustrutillæg.

Samtidig med at vi behandler disse for-slag, håber jeg, at vi i enighed kan nå frem til en positiv afslutning på debatten om lave-ste invalidepension med det niveau, som her-ved er foreslået for modtagere af denne ydel-se.

Selv om der altså er meget positivt i de forenklinger, som herved foreslås gennem-ført, skal det selvfølgelig gennem overgangs-reglerne sikres, at der ikke bliver uhensigts-mæssigt store forskelle ved overgangen fra de hidtidige love.

Med mit kendskab til spørgelysten i so-cialudvalget føler jeg mig overbevist om, at mulige faldgruber og skævheder nok skal blive afdækket under udvalgsarbejdet.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 136 er der gjort udmærket rede for principperne for helbedsbetinget førtidspension. Venstre er enig heri, og den lige adgang til pension for kvinder og mænd kan der selvfølgelig ikke rejses nogen diskussion om. Selv om det bemærkes, at der ikke kan gives en helt ud-tømmende og detaljeret beskrivelse af alle begrundelser, der skal indgå i behovsvurde-ringen, vil det være nyttigt, at vi under ud-valgsarbejdet får dette gennemdrøftet.

Venstre finder, at det er i orden at anven-de dagpengemaksimum som udgangspunkt for den behovsbestemte førtidspension, lige-som jeg i øvrigt kan tilslutte mig bemærknin-gerne om fastlæggelse af en højeste indtægts-grænse.

Jeg er også meget tilfreds med redegørel-sen for overgangsordningerne, for selv om der forenkles ved denne lovgivning, vil over-gangsfasen jo alligevel give spekulationer, og her er det vigtigt, at der så vidt muligt tages højde for alle tænkelige vanskeligheder, også de administrative.

Jeg forstår godt, at det er vanskeligt at vurdere forslagens økonomiske konsekvenser. Det kan heller ikke være det altafgørende. Målet må være at skabe en forenklet og for-ståelig lovgivning på førtidspensionsområdet, en lovgivning, der er til at forstå, og som kan